

[Finansministeren]

Det er klart, at hr. Nyrup Rasmussens stærke bemærkninger gør et vist indtryk, og under hr. Nyrup Rasmussens behandling af dette tema, kom jeg til at tænke på, at der for ca. 1½ måned siden var en række socialdemokratiske folketingsmedlemmer og medlemmer af SF's folketingsgruppe, som kritiserede arbejdsministeren og undertegnede meget voldsomt for, at reguleringen kun var 2½ pct. Havde det nu været en del af en finanslovsaftale fra december 1988, havde der vel ikke rigtig været grund til, at man pludselig skulle tage det tema op i Arbejdsmarkedsudvalget. Nej, sandheden er, at det ligger uden for alle aftaler.

Lad mig runde denne del af med følgende bemærkning: Jeg lægger meget vægt på, at når vi indgår aftaler, så overholder vi dem. Men jeg beder også meget om, at man så ikke prøver at drive argumentationen ud i det ekstreme. Jeg har samvittigheden 100 pct. i orden på egne og regeringens vegne i forhold til Socialdemokratiet, og selvfølgelig vil vi også for fremtiden overholde de aftaler, som vi indgår.

Så har der været en del diskussion om talmateriale. Jeg kan godt være enig med fru Mimi Jakobsen i, at det måske var meget godt, om de, der interesserer sig særlig meget for tallene, prøvede at diskutere det i enrum, for det kan vi bruge meget tid på. Men hr. Nyrup Rasmussen har stillet nogle konkrete spørgsmål, og dem vil jeg forsøge at besvare.

Hr. Nyrup Rasmussen spørger: Er det ikke rigtigt, kan finansministeren ikke bekræfte, at de danske lønmodtagere har haft en større realindkomstudvikling op igennem 1980'erne end dagpengemodtagerne?

Jo, fra 1982 til 1987 er det rigtigt – klart. Det var den daværende firkloverregerings klare politik at skabe en større afstand mellem dagpengedydelsen og indkomsterne. Så helt klart – rigtigt. Det kunne jeg aldrig nogen sinde drømme om at løbe fra.

Så siger hr. Nyrup Rasmussen, at det er statistikfusk, når man nærmere ser på tabellen i bemærkningerne til lovforslaget. Det udtryk er jeg ked af, hr. Nyrup Rasmussen. Det er jeg meget ked af. Hr. Nyrup Rasmussen ved godt, at det er den måde, man gør den disponible realindkomst op på: udviklingen i indkomsten over et år, sammenlignet med året før. Det er måden, man gør det op på. Derfor er der naturligvis intet statistikfusk i det.

Det er naturligvis også rigtigt – og det vil jeg da gerne bekræfte over for hr. Nyrup Rasmussen – at helårseffekten af forhøjelse af dagpenge og folkepension har en indflydelse på udviklingen i 1989. Det ved enhver da at den har. Men det forhindrer da ikke regeringen i at undlade at gennemføre en ny regulering på de 2½ pct. Den metode er jo anvendt ikke bare for dagpengemodtageren, den er anvendt for folkepensionisten, og den er anvendt for LO-arbejderen. Derfor er det selvfølgelig sammenligneligt materiale, og der er intet fusk i dette. Det beder jeg også hr. Nyrup Rasmussen notere sig at der ikke er. Det lægger jeg meget vægt på at få slået fuldstændig fast. Men stadig væk – og det skulle der måske også sættes en ekstra streg under – uanset at effekten af den ekstraordinære forhøjelse slår igennem i 1989, ændrer det ikke på, at det er det faktiske udviklingsforløb for den disponible realindkomst, sammenlignet med øvrige grupper i samfundet.

Hvad angår den lønudvikling, som regeringen har brugt som forudsætning, kan jeg bekræfte hr. Nyrup Rasmussens tal, og jeg vil gerne i den forbindelse sige, at jeg slet ikke kan forstå, at det skulle være noget mærkeligt. Jeg har hæftet mig ved i Socialdemokratiets nye plan, at man ønsker, at konkurrenceevnen skal forbedres med 1½ pct. pr. år. Det er regeringen meget enig i. Det synes vi er en flot melding, og det vil vi meget gerne også arbejde på bliver realiteten. Så kræver det også en meget lav lønomkostningsudvikling – det håber jeg Socialdemokratiet er enig i. Man kan ikke have det stående som et flot tal i en plan, hvis ikke også man tager de midler i brug, som skal til, for at man kan leve op til målsætningen. Så det er der heller ikke noget forkert i.

Jeg vil i den forbindelse gerne sige til fru Mimi Jakobsen, der også var inde på dette med lønudviklingen, at jeg beklager, at bemærkningerne ikke er lidt klarere formuleret. Man kunne få det indtryk, at vi kun havde brugt procenten 1,25–1,50, nemlig den overenskomstaftalte. Men de tal, der er i skemaet, er både kompensation for arbejdstidsnedsættelse, de overenskomstmæssige stigninger og forventet lønglidning. Så det er der dem, man normalt anvender, og selvfølgelig mere end 1,25–1,50 pct.

Dermed håber jeg at jeg har fået svaret hr. Nyrup Rasmussen på de mere konkrete spørgsmål omkring taludvikling og vil så kun endnu